

N:o 69.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 maj 1888.

— — — — Andra Kammaren den 12 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ersättning i vissa fall åt värnpliktige för inställelse vid inskrifningsförrättningar och samlingsplatser.

(Statsutskottets utlåtande n:o 44.)

Till Konungen.

Uti en den 19 mars innevarande år till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att till värnpliktig, hvilken för inställelse vid inskrifningsförrättning eller, vid färd till de årliga vapenöfningarna, för inställelse å samlingsplats i hemorten hade att från hemvistet tillryggalägga mera än 5 mil och förut icke gjort sig skyldig till förfallolös utevaro från dylik förrättning eller vapenöfning, vid hvilken han varit pliktig infinna sig, måtte för så väl fram- som återresan från anslaget till beväringsskarnas vapenöfningar få utbetalas godtgörelse med 50 öre för hvarje öfverskjutande mil.

Riksdagen, som i öfrigt icke funnit något att erinra emot det föreliggande förslaget, har dock ansett, att, enär värnpliktig, som har mer eller mindre tillfälligt hemvist å annan ort än mantalsskrifningsorten, naturligen icke bör hafva ersättning — utöfver den som skulle tillkommit honom, om han uppehållit sig å mantalsskrifningsorten — för sin inställelse vid inskrifningsförrättning eller vid samlingsplats för färd till vapenöfning, det ifrågasatta stadgandet bör förtydligas sålunda, att det

samma varder tillämpligt endast i det fall, att värnpliktig har att från hemvistet i mantalsskrifningsorten tillryggalägga mera än 5 mil.

Riksdagen har därför på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att till värnpliktig, hvilken för inställelse vid inskrifningsförrättning eller, vid färd till de årliga vapenöfningarna, för inställelse å samlingsplats i hemorten har att från hemvistet i mantalsskrifningsorten tillryggalägga mera än 5 mil och förut icke gjort sig skyldig till förfallolös utevaro från dylik förrättning eller vapenöfning, vid hvilken han varit pliktig infinna sig, må för så väl fram- som återresan från anslaget till beväringssmanskapets vapenöfningar få utbetalas godtgörelse med 50 öre för hvarje öfverskjutande mil.

Stockholm den 12 maj 1888.

Med undersätlig vördnad: